10 de febrer: Santa Escolàstica, verge

Text de l'Evangeli (*Lc* 10,38-42): En aquell temps, Jesús va entrar en un poble, i l'acollí una dona que es deia Marta. Una germana d'ella, que es deia Maria, es va asseure als peus del Senyor i escoltava la seva paraula. Marta, que estava molt atrafegada per poder-lo obsequiar, s'hi va atansar i digué: «Senyor, ¿no et fa res que la meva germana m'hagi deixat tota sola a fer la feina? Digues-li que em vingui a ajudar». El Senyor li va respondre: «Marta, Marta, estàs preocupada i neguitosa per moltes coses, quan només n'hi ha una de necessària. Maria ha escollit la millor part, i no li serà pas presa».

«L'acollí una dona que es deia Marta»

Rev. D. Emilio GALÁN Mañas
(La Guaira, Veneçuela)

Avui, en el dia de santa Escolàstica, l'Evangeli ens presenta l'actitud contraposada de dues dones, germanes, que han restat en l'Església com un símbol. Una ocupada en els quefers de la casa; l'altra, als peus del Senyor, tot escoltant la seva paraula. Són dues germanes, Marta i Maria, que no poden ser separades. Són dues actituds que no podem dissociar. Cada dia és més necessari que en tot cristià coexisteixin les dues: el treball intens i la contemplació. Les dues actituds apareixen ben marcades entre l'una i l'altra. Marta, la activa; Maria, la contemplativa.

Marta «l'acollí» a casa seva (Lc 10,38). Aquesta frase apareix en diversos llocs de la Sagrada Escriptura. Sortosa aquesta dona que rebé el Senyor. Tant de bo que hom pogués dir el mateix de nosaltres, que rebem el Senyor a casa nostra, en la nostra ànima. Així ho fem quan defensem la seva doctrina sense vergonya, quan no ens avergonyim de proclamar l'Evangeli amb la paraula i amb obres. Servim el Senyor quan ens esforcem en viure les exigències de la nostra religió. Diguem com Josué: «Jo i la meva família adorarem el Senyor!» (Jos 24,15).

Avui celebrem la memòria de santa Escolàstica, germana de sant Benet, fundador del primer monestir d'homes a occident. Escolàstica nasqué a Núrsia (Itàlia), l'any 480. Va voler també fundar, als peus de Montecasino, un convent per a dones. Ella, igual que Maria, escollí la contemplació.

Sant Gregori Magne conta de santa Escolàstica que, «consagrada al Déu omnipotent ja des de l'època de la seva infantesa, acostumava a visitar el seu germà un cop l'any» i que passava molt temps en santes converses amb ell. Aprenguem d'aquesta santa a elevar les nostres converses a un to espiritual, i que

també com ella sapiguem —tot vivint enmig de món— esdevenir contemplatius.

Pensaments per a l'Evangeli d'avui

- «El treball ofert a Déu és una gran oració» (San Benet)
- «‘Ora et labora’, prega i treballa. És de la contemplació, d’una forta relació d’amistat amb el Senyor on neix en nosaltres la capacitat de viure i portar l’amor de Déu, la seva misericòrdia, la seva tendresa cap als altres» (Francesc)
- «Què és l’oració? Santa Teresa respon: ‘L’oració mental no és, al meu parer, res més que un intercanvi íntim d’amistat, en el qual hom enraona sovint de tu a tu amb aquest Déu per qui se sap estimat. L’oració busca ‘Aquell que el meu cor estima’ (Ct 1,7» (Catecisme de l’Església Catòlica, nº 2.709)